

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΦΙΝΗΣ

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Ἦχος Διὰ χ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχος Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχος Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δ΄ Δι΄ χ

π.Κ.Παπαγιάννη

Ο Θεος των Πατερων ημων ο
 ποιων αι μεθ ημων κατατην σην επι
 εικει αν μη αποστησης το ελεος σου
 αφ ημων αλλαταις αυτων ικεσι αις
 εν ειρηνη κυ βερνησον την ζωην ημων

Δόξα Πατρι... Δ

Ο Θεος των Πατερων ημων ο
 ποιων αι μεθ ημων κατατην σην επι
 εικει αν μη αποστησης το ελεος σου
 αφ ημων αλλαταις αυτων ικεσι αις
 εν ειρηνη κυ βερνησον την ζωην ημων

Καὶ νῦν...

Ὁ ἀπαιώνος ἀποκρυφὸν καὶ ἄγγελοις
 ἀγνώστον μυστηρίον διὰ σου Θεοτο
 κέτοις ἐπιγῆς πεφανερωταί Θεός ἐν
 ἀστυγῶν ἰσχυροῦ μενός και Στανρον
 ἐκουσίως ὑπερημῶν κατὰ δεξάμενος
 διου ἀναστήσας τὸν πρωτοπλαστον ἔσω
 σεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Μετὰ τὴν α' Στιχολογία, Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ταῖς τῶν πατέρων ἀστραπαῖς καταυγασθέντες, ὡς εἰς
 Παράδεισον τερπνὸν νῦν εἰσιόντες, τῆς τρυφῆς τοῦ
 χειμάρρου καταπολεύσωμεν, καὶ τούτων τὰς ἀριστείας
 θαμβητικῶς, σκοποῦντες ἀμιλληθῶμεν ταῖς ἀρεταῖς, τῷ
 Σωτῆρι κραυγάζοντες· Εὐχαῖς αὐτῶν ὁ Θεός, μετόχους ἡμᾶς
 ποιήσον, οὐρανῶν Βασιλείας σου.

Δόξα... Ὁμοιον

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Μοναστῶν Παῦλον συμφώνως, σὺν
 Ἀντωνίῳ τῷ σοφῷ καὶ Εὐθυμίῳ, ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν

τοῖς λοιποῖς Πατράσι, καὶ τούτους καθικετεύσωμεν, ὅπως Χριστόν, ἀπαύστως ἐκδυσωπῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν θείαν καὶ πάμφωτον, ἐπιτελούντων μνήμην αὐτῶν, ἐν ἄσμασι δοξάζοντες, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ὅμοιον

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἀγνή, καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ· ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυρθῶμεν οἱ δούλοί σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογία, Κάθισμα

ᾠχος πλ. δ'

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Ἀντώνιον ὁμοῦ, καὶ Εὐθύμιον πάντες, σὺν πᾶσι τοῖς λοιποῖς, θεοφόροις Πατράσιν, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, αὐτῶν τὴν μνήμην πανηγυρίζοντες· οὗτοι γὰρ τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντὸς πρεσβεύουσιν, ἵνα ῥυσθῶμεν τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, λυτρωθέντες κολάσεως.

Δόξα...

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ὡς εἰς λειμῶνα ἀρετῶν ἀνθηφοροῦντα, τῶν θεοφόρων Ἀσκητῶν περιπατοῦντες, τῆς ὁσμῆς πληρούμεθα τῆς ἡδυπνόου· τοῖς ἄθλοις γὰρ στομωθέντες τῶν πειρασμῶν, τὸ σῶμα τῇ ἐγκρατεῖᾳ δουλοπρεπῶς, καθυπέταξαν πνεύματι, ἀγγελικὴν ἐπὶ γῆς, πολιτείαν βιώσαντες, δόξης οὖν ἠξιώθησαν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ὅμοιον

Τῶν Ἀσωμάτων σου Χριστέ, καὶ τοῦ Προδρόμου, τῶν Μαθητῶν, τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἁγίων ἀπάντων τε, καὶ τῶν Ὁσίων, πρεσβείαις τῆς ἀπειράνδρου καὶ ἀγαθῆς, Μητρός σου, ἐκδυσωπούμενος, δὸς ἡμῖν, τῷ φωτί σου πορεύεσθαι, καὶ καταζίωσον ἡμᾶς, τυχεῖν τῆς

Βασιλείας σου, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου.

Ὁ Ν΄ Ψαλμὸς (χῦμα)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλείον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνω ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσεις ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στηριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἢ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ο ΚΑΝΩΝ

τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐκ τοῦ Τριωδίου

ᾠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ τῷ ἡμῶν, ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὧδὴν ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ βοῶντες: Ἄσωμέν σοι, τῷ μόνῳ Δεσπότη.

^ν_{δλ} Α σμα α να πεμ ψω μεν λα οι τω θου
 μα στω Θε ω η μων ^ν_{δλ} τω α παλ λα ζαν τι
 τον Ι σρα η ηλ εκ δου λει ας ^Δ_{δλ} ω δη η η
 ην ε πι νι κι ον α α δον τες και βο ων τες ^Δ_{δλ} α
 σω με εν σοι τω μο ο νω Δε σπο τη ^ν_{δλ}

Τροπάρια·

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάντες ἐν ὠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμπαντας, θεῖους Πατέρας ἡμῶν, ὑμνήσωμεν συμφώνως, οὓς ἤνεγκεν Αἴγυπτος, Θηβαῖς καὶ Λιβύη, ἅπας τόπος, καὶ πόλις, καὶ χώρα.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαίροις Μοναστῶν ὁ ἀρχηγός, Ἀντώνιε πανένδοξε, Ἀμμούν ὁ θεοφόρος, τὸ τῆς νηστείας κλέος, Ἀρσένιε Ἀγγελε, κράτος τῆς ἡσυχίας, καὶ Ἀμμωνᾶς ὁ πνευματοφόρος.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τέρπου σκεῦος ὄντως τοῦ Θεοῦ, Ἀγάθων ἱερόψυχε, Ἀχιλλὰ καὶ Ἀμώη, τὰ ἄνθη τῆς ἐρήμου, Ἀνούβ, καὶ Ἀλώνιε, Ἀμοναθά, καὶ Ἄνθιμε, τῶν ἀρετῶν φαιδροὶ μαργαρίται.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύχνοι διακρίσεως ἡμῖν, ὑμνεῖσθω Ἄρης σήμερον, καὶ Ἀπολλῶς ὁ μέγας, ὑπακοῆς δὲ φῶτα, Ἄθρὲ καὶ Ἀκάκιος,

τούτοις καὶ Ἀββακύρης, συνεκλάμπει, ὡς τις ἐωσφόρος.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥορος πολιτείας ὑψηλῆς, ἀνέφανεν Αὐζέντιος, ἀθλητῆς δὲ ἀγνείας, Ἀβράμιος, ὁ μέγας, μεθ' ὧν Ἀφροδίσιος, στῦλος τῆς ἐγκρατείας ἀνεδείχθη, σὺν Ἀθηνοδώρῳ.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λάμπει ὡς ἀστὴρ ἐν οὐρανῷ, ἐν ἀσκηταῖς Ἀμμώνιος καὶ ὁ θεῖος Ἀνίνας· αὐγάζει δὲ σὺν τούτοις, καὶ ὁ μέγας Ἀντίοχος, Ἀγαπητὸς ὁ πάνυ, εἰς τις ἄλλος, σὺν τούτοις αὐγάζει.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὶμνοις εὐφημοῦμεν ἱεροῖς, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, τὸν ἐν τῷ ὄρει λαμπρῶς, ἀσκήσαντα τοῦ Ἄθω, φωστήρα τὸν μέγιστον πάσης τῆς οἰκουμένης, οὗ πρεσβείαις σωζόμεθα πάντες.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βίοις θεοπνεύστοις ἀληθῶς, Παράδεισος ἐδείχθητε, τῆς Ἐκκλησίας σοφοὶ μακάριοι Πατέρες, οἱ πάντες κατ' ὄνομα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν, τῷ Κυρίῳ ποιεῖτε ἀπαύστως.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πιστοί, τιμήσωμεν τοὺς Μάρτυρας, ἐν ἐτησίοις ὥδαῖς, καὶ ἄσμασιν ἐν πίστει, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἄδοντες καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Δόξα Πατρὶ...

Τρία μιᾶς φύσεως ὑμνῶ, πρόσωπα αὐθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα μίαν.

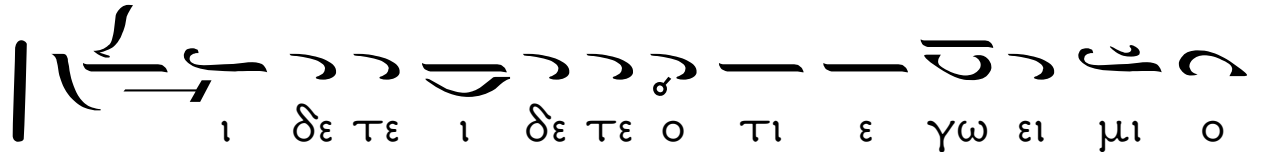
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαίροις, ὁ πανάγιος Ναός, ὁ πόκος ὁ θεόδροσος,

ἔσφραγισμένη πηγή, τοῦ ἀθανάτου ρείθρου, τὴν πόλιν σου Δέσποινα, φύλαττε ἐκ παντοίων, πολεμίων ἀπολιορκήτως.

ᾠδὴ β' Ὁ Εἰρμός

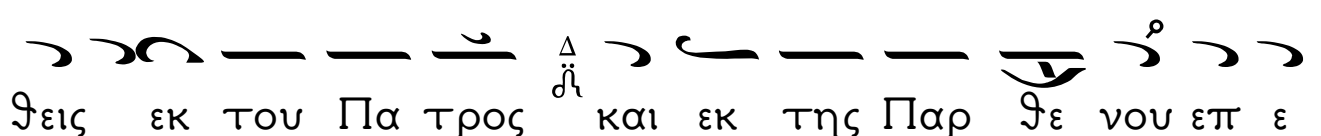
Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς φιλάνθρωπος.

^ν ρη |

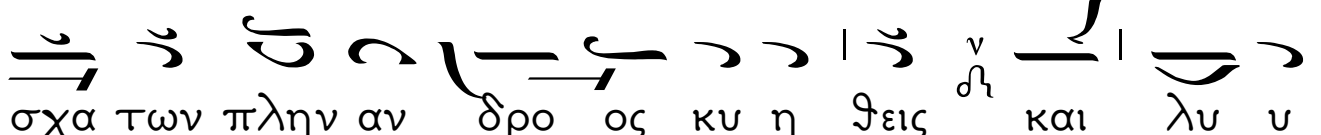
 ἰ δε τε ἰ δε τε ο τι ε γω ει μι ο

 Θε ος υ μων ^ν ρη ο προ των αι ω νων γεν νη

 θεις εκ του Πα τρος ^Δ ρη και εκ της Παρ θε νου επ ε

 σχα των πλην αν δρο ος κυ η θεις ^ν ρη και λυ υ

 σας την α μαρ τι αν του προ πα το ρος Α δα αμ

 ως φι λα αν θρω ω πος ^ν ρη

Τροπάρια·

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦσμησ νῦν πληρούμεθα, ὡς εἰς Παράδεισον ἄλλον θεόντες, τῶν θεοφυτεύτων ἀρετῶν τῶν Ἀσκητῶν, ἃς ἐν ἐγκρατεία, καὶ δάκρυσιν ἤνθησαν, ποικίλως καρποφοροῦντες, πολιτείας τῷ Θεῷ οἱ ὀσιώτατοι.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέγας Βησσαρίων, πτηνῶν τὸν βίον ζῶν, ἄλλος Ἄγγελος,

νέος Ἰώβ πάλιν, ὁ στερρὸς Βενιαμίν, ἀλλὰ καὶ Βιτάλιος λαμπτήρ, πόρνας σώζων Θεῶ, Βυτίμιος δὲ ὁ θεῖος, καὶ ὁ κλεινὸς Βαβύλας, σὺν τούτοις ὑμνεῖσθωσαν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υψει πολιτείας, οὐράνιος γέγονας ὦ Βενέδικτε, οἶκος δὲ σοφίας, ὁ ποιμὴν Βασιανός, ἀλλὰ καὶ Βασίλειός τις, ἦρε στέφανον ὑπακοῆς· τῷ τάφῳ γὰρ ζῶν οἰκήσας, διαδείκνυσιν ἡμῖν ὑπακοῆς τὸ λαμπρόν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υμνος Γελασίῳ, οὗτος ἀοίδιμος βασιλεὺς παθῶν· αἶνος Γερασίμῳ, ὃν δεδούλευκεν ὁ θῆρ· εἶκε γὰρ αὐτῷ, δι' ἀρετῆς τελειότητα, δόξα καὶ Γερμανῷ, τῷ πατρί, σὺν Γαίῳ τῷ σοφῷ θεραπευτῇ τοῦ Χριστοῦ.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δαυὶδ Θεσσαλονίκης, γέρας καὶ καύχημα, ὁ θεόληπτος Δανιήλ, αἰνεῖσθω ὁ ἐν θαύμασι πολὺς, ἔργῳ δὲ καὶ λόγῳ Δανιήλ ὁ τῆς Σκήτεως Δίος τε καὶ Δάλματος, ἀρχηγοὶ τῶν μοναστῶν, ἔρεισμα πίστεως.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αστέρων διαυγείας, ὑποταγὴ πολλῶν κρείττους ἔδειξεν, ὡς δύο φωστῆρας καταλάμποντας ἡμᾶς, Δομετιανόν τε καὶ Δομέτιον τοὺς θεόφρονες, σὺν τούτοις καὶ οἱ ἀνώνυμοι, ἐνδόξως ἀνυμνεῖσθωσαν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ολβος ἀκένωτος, πιστῶν τὴν λάρνακα προκατέλαβε, τῶν ὑπὲρ Κυρίου ἀθλησάντων εὐσεβῶς· δεῦτε οἱ πιστοὶ μαρτυρικῶς τούτοις ἄσωμεν, καρπούμενοι τὰς ἰάσεις τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων διὰ πίστεως.

Δόξα Πατρί...

Ἵπερτελεστάτη, Μονάς, ὑπέρθεε τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ γιὲ μονογενές, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, δι' Ἰοῦ δὲ φανέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μόνη εἰσήγαγες, τῇ ἀνθρωπότητι ξένην γέννησιν, μόνη οὐχ ὑπέστης, τὴν ἐκ φύσεως φθοράν, ἄσπορον ἀφθόρως, τοκετὸν ὑπομείνασα· διό σε ὡς Θεοτόκον, κατὰ χρέος οἱ πιστοί, Ἄγνη δοξάζομεν.

ᾠδὴ γ' Ὁ Εἰρμός

Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

ουκ εστιν ααγιος ως ο Κυριος
 και ουκ εστι δικαιος ως ο Θεος ημων
 ον υμνειει πασα κτισις ουκ εστιν αγιος
 πλην σου Κυριε

Τροπάρια·

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς ἄλλον Παράδεισον, εἰσιόντες ἀρετῶν, τῶν θεσπεσίων Πατέρων, τοῖς τούτου γευσώμεθα, ἀειζωοπαρόχου, ἐμψύχου τρυφήσεως, πιστῶς ἀνευφημοῦντες αὐτούς.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τιμάσθω Εὐθύμιος, ὁ φανώτατος ἀστήρ, ὁ ἑωσφόρος

Ἑλλάδιος, Ἐφραὶμ ὁ θεόπνευστος, σὺν εὐλογίῳ τῷ πάνυ, οἱ ἔργοις καὶ θαύμασιν, ἀστράψαντες τοῖς πέρασιν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υμνεῖσθω ἐν ἄσμασι, Ζωσιμᾶς ὁ θαυμαστός, καὶ Ζαχαρίας ὁ πάντιμος, καὶ Ζήνων, καὶ Ζώϊλος, Ἡσαΐας ὁ μέγας, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, σὺν τούτοις γεραιέσθωσαν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς Θέρμης Θεόδωρον, τὸν πανάγαστον ὑμνῶ, καὶ τοῦ Ἐννάτου τὸν πάνυμνον, μεθ' ὧν καὶ Θεόδουλον, σὺν Θεωνᾷ ἀναμέλπω· τιμῶ τὸν θεσπέσιον, καὶ μέγαν Θεοδόσιον.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰνεῖσθω Θεόκτιστος, ὁ πανάριστος ποιμὴν, καὶ ὁ ὑψίνους Θαλάσσιος, ὁ μέγας Θεόδωρος, ὁ κληθεὶς Συκεώτης, σημείους καὶ τέρασι, φανεῖς ἐπὶ τῆς γῆς ὑψηλός.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αστέρες ἀνίσχουσιν, ἄλλοι πάλαι παμφαεῖς, ὁ κολοβὸς Ἰωάννης, σὺν τοῖς ἐν τῇ κλίμακι, τρισὶ φαεσφόροις, σὺν πλείοσιν ἄλλοις τε, ἐνδόξως καταλάμποντες.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τιμήσωμεν ἄσμασι, καὶ ὤδαῖς πνευματικαῖς, οἱ συνελθόντες φιλέορτοι, Μαρτύρων τὴν πάνσεπτον, καὶ ἐτήσιον μνήμην· αἰεὶ γὰρ πρεσβεύουσι Χριστῷ, ὑπὲρ τοῦ γένους ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ...

Τριάς ὁμοούσιε, καὶ ὑπέρθεε Μονάς, ἡ διαιρέσει τὴν ἔνωσιν καὶ ἔμπαλιν ἔχουσα, τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, εἰς ἓν ἡμᾶς σύναψον θέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σκηνήν σε θεότευκτον, προδιέγραψε Μωσῆς, τοῖς Σεραφὶμ συγκαλύπτουσαν, Ἀγίων τὰ Ἅγια, προτυπῶν σου Παρθένε,

τὸν τόκον τὸν ἄχραντον, Χριστὸν σαρκὶ τραφήσεσθαι.

Μικρὰ συναπτὴ

Μεσώδια Καθίσματα

Ῥῆχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἄντωνίου τὸ πρᾶον καὶ καθαρὸν, Εὐθυμίου τὸ μέγα καὶ θαυμαστόν, Παύλου Ἀρσενίου τε, τὸ ἀμιγές καὶ ἡσύχιον, Θεοκτίστου τὸ κλέος, καὶ τῶν λοιπῶν Ὁσίων, ἀπάντων τὰ τάγματα, οἱ πιστοὶ δοξάζωμεν, καὶ συνευφημήσωμεν, ἐν ὠδαίς σὺν τούτοις, Εὐπραξίαν τὴν παρθένον, σὺν πάσαις ὑμνήσωμεν, γυναικῶν ταῖς θεόφροσι, καὶ συμφώνως βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα Πατρὶ... Ὁμοιον

Τοὺς δεσμοὺς διαρρήξαντες τῶν παθῶν, ἐκολλήθητε πόθῳ τῶν ἀγαθῶν, δόξαν ὑπερκόσμιον, ἐν Χριστῷ ἐνεδύσασθε, ἐξ οἰκείων κόπων, εὐρόντες ἀνάπαυσιν, ἐγκρατείας πόνοις, τυχόντες τῆς ἄνω ζωῆς· ὅθεν ἐπαξίως συνευφραίνεσθε ἅμα, ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, γηθοσύνως ἐν ἄσμασι, τῷ Θεῷ παριστάμενοι, Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ὁμοιον

Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην ἀμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί, δεινῶς κατεπόντισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων μου, ἀλλ' ὡς τεκοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλόανθρωπον, ἐπ' ἐμὲ τὸν δοῦλόν σου, ἐπίβλεψον δέομαι, ρῦσαι ἀμαρτίας, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ ἀλάστορος Δέσποινα, ἵνα ψάλλω γηθόμενος· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα

ὁ δοῦλός σου.

Κοντάκιον

ᾠχος πλ. δ' Ὡς ἀπαρχὰς

Ὡς εὐσεβείας κήρυκας, καὶ ἀσεβείας φίμωτρα, τῶν θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαίδρυνας, Κύριε, τὴν ὑφήλιον λάμποντα. Ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, τοὺς σὲ δοξάζοντας καὶ μεγαλύνοντας, διαφύλαξον, ψάλλειν καὶ ᾄδειν σοι, Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος

Τοῖς τοῦ βίου τερπνοῖς ἐνητένισα, λογισμοῖς θεωρῶν τὰ γινόμενα, καὶ μετρήσας αὐτῶν τὰ ἐπώδυνα, τὴν ζωὴν τῶν βροτῶν ἐταλάνισα, ὑμᾶς δὲ μόνους ἐμακάρισα, τοὺς μερίδα καλὴν ἐπιλεξαμένους, τὸ παθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ μένειν σὺν αὐτῷ, καὶ συμψάλλειν ἀεὶ τῷ Προφῆτῃ Δαυΐδ, Ἀλληλούϊα.

Συναζάριον ἐκ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, μνεῖαν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ἁγίων Ἀνδρῶν τε καὶ Γυναικῶν.

Στίχοι

Ψυχαῖς Δικαίων, ὧν ἀεὶ μνήμη μένει,
Χοὰς μενούσας, προσκομίζω τοὺς λόγους.

Ταῖς τῶν Ὁσίων σου πάντων πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ
ΕΝ ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

Ἦχος λ̣ δ̣ι Νη Γ̣
χ

π.Κ.Παπαγιάννη

ᾠδὴ α'

Α σμα α να πεμ ψω μεν λα οι τω θου
μα στω Θε ω η μων τω απ αλ λα ζαν τι
τον Ισ ρα η ηλ εκ δου λει ας ω δη η η
ην ε πι νι κι ον α α δον τες και βο ων τες α
σω με εν σοι τω μο ο νω δε σπο τη

ᾠδὴ β'

ι δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι ο
Θε ος υ μων ο προ των αι ω νων γεν νη
θεις εκ του Πα τρος και εκ της Παρ θε νου επ ε
σχα των πλην αν δρο ος κυ η θεις και λυ υ
σας την α μαρ τι αν του προ πα το ρος Α δα αμ

ως φι λα αν θρω ω πος

ν
δλ

ᾠδὴ γ'

Ο υκ ε στιν α α γι ος ως ο Κυ ρι ος

β
λ

και ουκ ε στι δι και ος ως ο Θε ος η μων

ν
δλ

ον υ μνει ει πα σα κτι σις ουκ ε στιν α γι ος

πλην σου Κυ υ ρι ι ε

ν
δλ

ᾠδὴ δ'

Ε ξ ο ρους κα τα σκι ου Λο γε ο προ

φη της της μο νης Θε ο το κου μελ λον τος σαρ κου

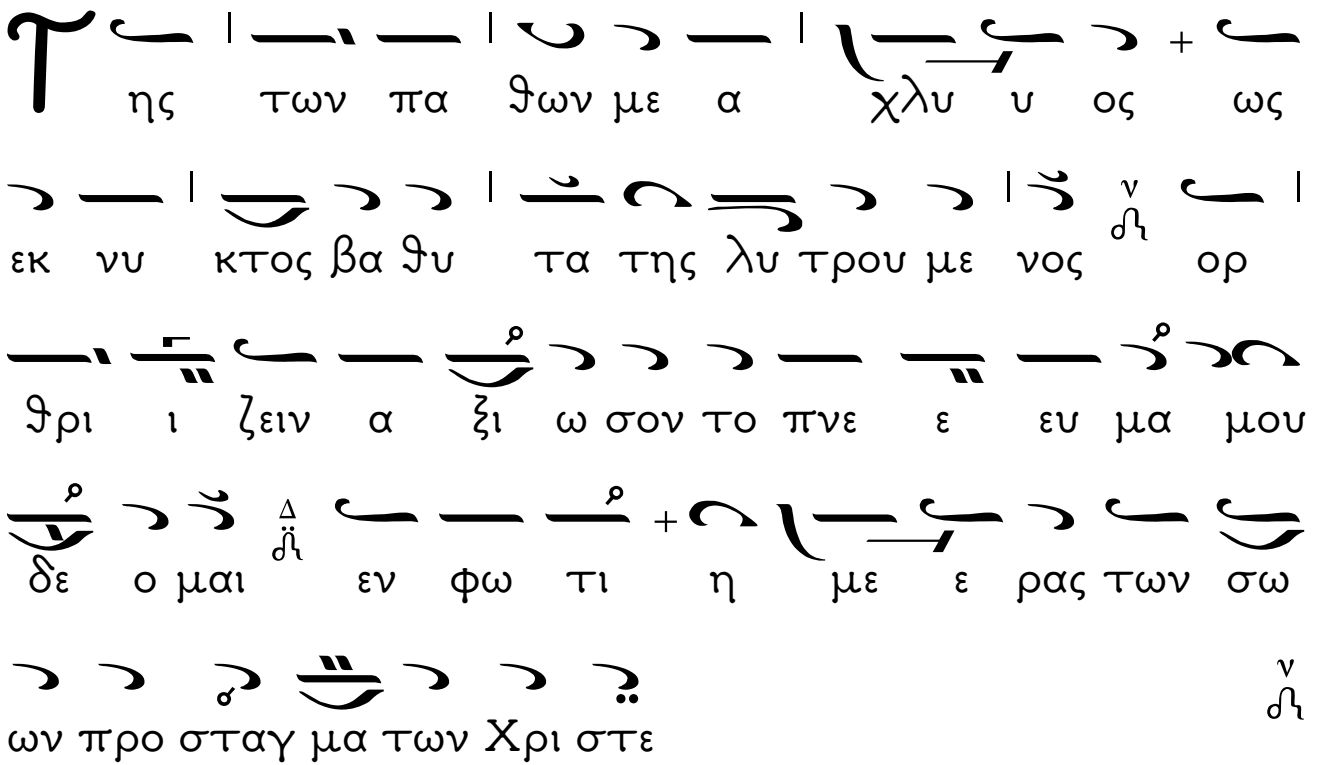
σθαι θε ο πτι κως κα τε νο ο η σε και

εν τρο μω ε δο ξο λο γει σου την δυ υ να α

μιν

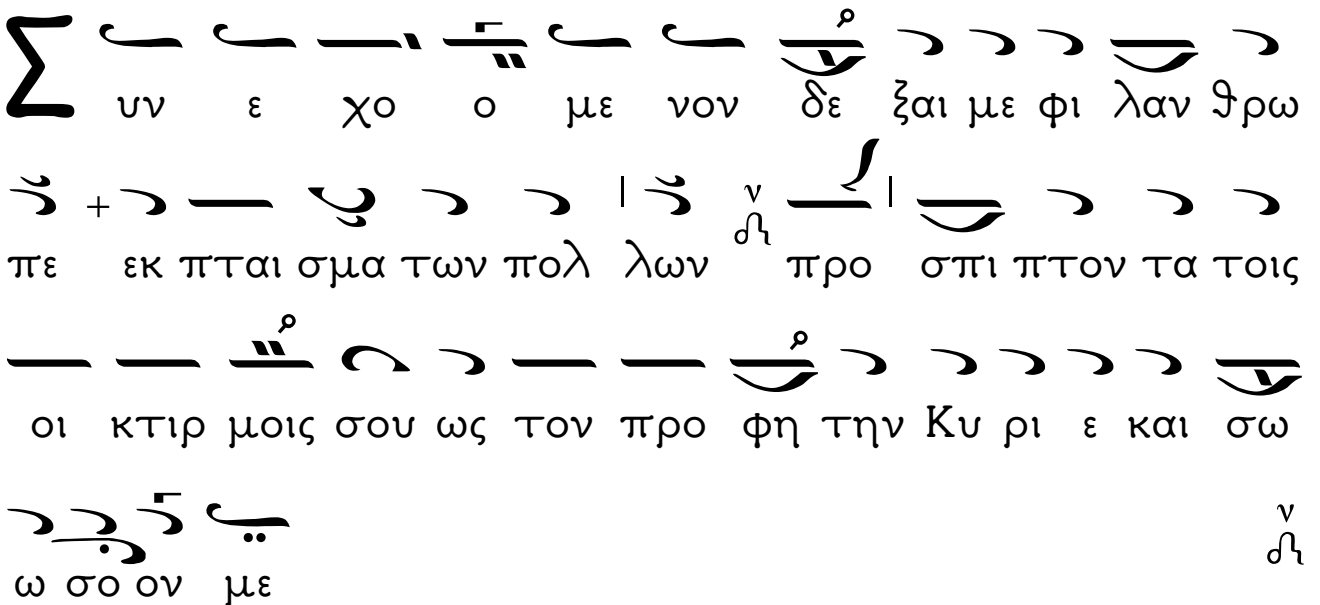
ν
δλ

ᾠδὴ ε΄

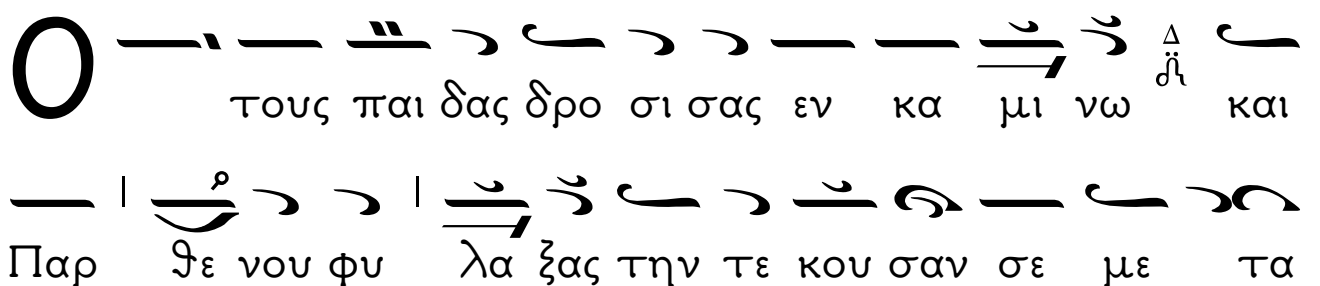
 ης των πα θων με α χλυ υ ος ως
 εκ νυ κτος βα θυ τα της λυ τρου με νος ορ
 θρι ι ζειν α ζι ω σον το πνε ε ευ μα μου
 δε ο μαι εν φω τι η με ε ρας των σω
 ων προ σταγ μα των Χρι στε

ᾠδὴ στ΄

 υν ε χο ο με νον δε ζαι με φι λαν θρω
 πε εκ πται σμα των πολ λων προ σπι πτον τα τοις
 οι κτιρ μοις σου ως τον προ φη την Κυ ρι ε και σω
 ω σο ον με

ᾠδὴ ζ΄

 τους παι δας δρο σι σας εν κα μι νω και
 Παρ θε νου φυ λα ζας την τε κου σαν σε με τα

 ΤΟ ΚΟΝ ^ν εὐ λο γη τος εἰ Κυ ρι ε ο Θε

 ο ος των πα τε ρων η μων ^ν

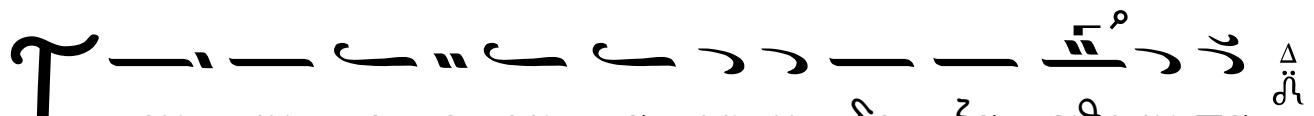
ᾠδὴ η΄

Αι νου μεν εὐ λο γου μεν και προ σκυ νου ου ου

 μεν τον Κυ ρι ον ^ν

 Τ ον εν ο ο ρει α γι ω δο ζα σθε εν τα ^Δ

 και εν βα τω πυ ρι το της Παρ θε νου ^ν τω

 Μω υ ση μυστη ρι ον γνω ρι σαν τα ^β Κυ ρι ^λ

 ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου τε εις παν τας

 τους αι ω να α α ^ν ας ^Δ

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

Χρύσ. Θεοδοσόπουλου

^λ ^ν ^Δ **Μ**ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον ^ν και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε

πι τω Θε ω ω ω τω Σω τη ρι μου ^ν

ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ και εν

δο ζο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φειμ ^ν

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ

νο ο μεν ^ν

^λ **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει

νω σιν της δου λης αυ του ^ν ι δου γαρ α

πο του νυν ^Δ μα κα ρι ου σι με πα α α

σαι αι γε νε αι ^ν

ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ και εν

— —   — —   ^v
 δο ζο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φειμ ^{δλ}

 — — — — — —   — —
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε

  + — —
 κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ

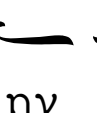

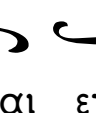

   ^v
 νο ο μεν ^{δλ}

  — — — — — — — — — — — — — — — —
^χ **0** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α

    ^Δ
 ο δυ να τος ^{δλ} και Α γι ον το ο νο μα αυ

 ^Δ   — — — — — — ^Δ — — — — ^χ
 του ^{δλ} και το ε λε ος αυ του ^{δλ} εις γε νε

            ^v
 αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις αυ τον ^{δλ}

  — — — — — —   ^Δ
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^{δλ} και εν

— — — —   ^v
 δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φειμ ^{δλ}

 — — — — — —   — — — —
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου

 + — —
 σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ

υ νο ο μεν

ν
δλ

χ̄̇ **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι

αυ του ^Δδλ̇ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα

νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δδλ̇ και εν

δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φειμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ

υ νο ο μεν

ν
δλ

χ̄̇ **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο νων

και υ ψω σε τα πει νους ^{δλ̇} πει νων τας ε νε

πλη σεν α γα θων ^{χ̄̇}δλ̇ και πλου τουν τας ε ζα πε

σπει λε κε νους

Γ
Δ

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα

φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου ου σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με γα

λυ υ νο ο μεν

ν
Δ

Αν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι δος αυ

του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα

λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω Α

βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ω ως αι

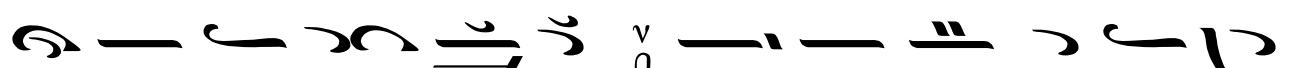

ω

Γ
Δ

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα

 φειμ ^{δλ} την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

 κου ου σαν ^{κλ} την ο ον τως Θε ο το κον σε με γα

 λυ υ νο ο μεν ^ν
δλ

Καταβασία Θ' Ὠδῆς

 τον προ δη λω θεν τα εν ο ο ρει τω

 νο μο θε τη ^{δλ} εν πυ ρι και βα τω το κον τον

 της α ει Παρ θε νου ^ν
 δλ εις η μων των πι στω

 ων σω τη ρι ι αν ^{δλ} υ μνοις α σι γη τοις με γα

 λυ υ νο ο με ε ε εν ^ν
δλ

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β' Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Οί κόσμον ἀρνησάμενοι, καὶ τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι, πληθὺς
 ὀσίων Πατέρων, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν
 ὁμήγουρις, καὶ Γυναικῶν τὸ σύνταγμα, ἡμᾶς
 καταφαιδρύνετε, τοῦ ἀνυμνήσαι ἀζίως, ὑμῶν τὴν

πάμφωτον μνήμην.

Ἔτερον Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β' Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμπαντας, Θεοφόρους Πατέρας, καὶ Ἱεράρχας ἅμα τε, Γυναικῶν τὰς ὁσίας, καὶ τῶν Ἱερομαρτύρων, τὰς χορείας ἐν ὕμνοις, φαιδρῶς ἀνευφημήσωμεν, ὅπως ἀγιασθῶμεν, καὶ ταῖς εὐχαῖς τούτων, καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὸν δρόμον διανύσωμεν, εὐμαρῶς τῆς νηστείας.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος λ' Ἰη Νη

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

αι νει ει τε τον Κυ υ ρι ον εκ των ου ρα

νων αι νει ει τε αυ τον εν τοις υ ψι στοις σοι

πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε λοι αυ

του αι νει ει τε αυ τον πασαι αι δυ

να α μεις αυ του σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ω ^ν Ω

Στιχηρά Προσόμοια

Ἦχος πλ.δ΄

π.Κ.Παπαγιάννη

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

ην των πα τε ρων α παν τες πλη θυν ο σι

ως α σκη σα σαν ^β λ εν ω δαις ε γκω μι α σω μεν

πι στοι ^ν Ω τους ι ε ραρ χας δε Χρι στου ευ φη μη

σω μεν α σμα σι ^β λ θε ο φρο νως ο μο ψυ χως α

δελ φοι ^ν Ω εν εγ κρα τει ει α γαρ ε ζη σαν και

εν νη στει α κα θα ρα ^Δ Ω και του Χρι στου κα τε

τρα νω σαν το Ευ αγ γε λι ον η μιν ^ν Ω μεθ ω

ω ων α νυ μνη σω μεν γυ ναι κων τας θε ο

φο ρους και λαμ πρας ^Δ _{δλ} την αυ των πο ο λι τει ει ει

αν θε ο πρε πως ζη λουν τες εν ψυ χη ^Δ _{δλ} ι να

ευ ρω μεν ε κει πλημ με λη μα των την συγ χω ω

ρη η σιν ^ν _{δλ}

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τ ους εν α σκη σει λαμ ψαν τας φαι δρωσ ο

σι ως τε ζη σαν τας ^β _λ ευ φη μη σω μεν εν δο ζως

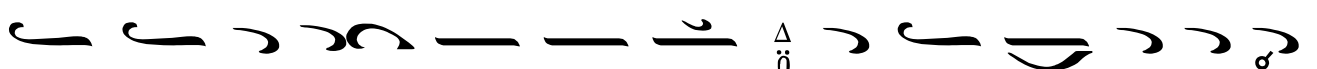

α δελ φοι ^ν _{δλ} ως βι ο τευ σαν τας κα λως προς ζω

ην την αι ω νι ον ^β _λ ευ σε βως με τοι κι σθεν τας

εν χα ρα ^ν _{δλ} προς λη η ζιν τε την α νω λε θρον

και μα κα ρι αν την ε κει ^Δ _{δλ} δι α ρε

της και σε μνο τη τος ευ θε ον δρο μη σαν τας ι δου ^ν _{δλ}

 α ζι ι ι ως τι μη σω μεν ο πως τυ χω

 μεν ε λε ους εκ Θε ου τη αυ των πα α ρα

 κλη η η σει και αι ω νι ου δο ξης και

 χα ρας και ρυ σθω μεν των ε κει α πα ραι τη

 η των κο λα α σε ε ων

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

 ε ραρχων α παν των ο χο ρος δι και ων ο

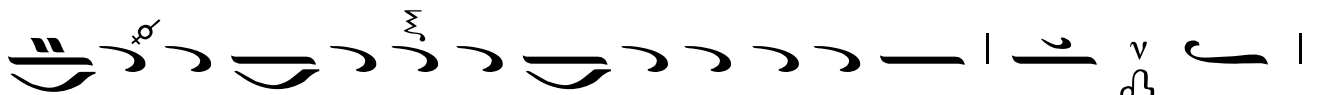
 μη γυ ρις α σκη των τε και ο σι ων γυ ναι

 κων των βι ω σαν των ευ σε βως δυ σω

 πη θεν τες χα ρι τι ι κε τευ σα τε τον μο

 νον α γα θον και παν οι κτι ιρ μο να Κυ ρι

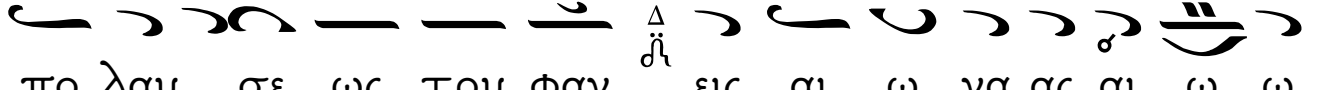
 ον του οι κτει ρη σαι και η μας και της ε

 κει κα τα κρι σε ως ρυ σθει η μεν δι α παν τος ταις

 προ σευ χαις υ μων σο φοι και μελ λου σης α

 πο λου σε ως τρυ φαν εις αι ω να ας αι ω ω

 ω νων α γαλ λι ω με νοι τε και η μεις

 αι νον υ υ μνοις α παυ στως τω ζω ο δο τη

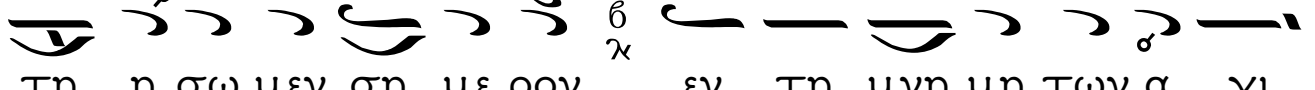

 α να κρα α ζο ον τες

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

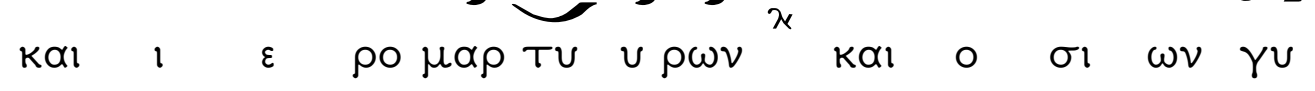
 ε ο πρε πη πα νη γυ ριν πι στοι κρο

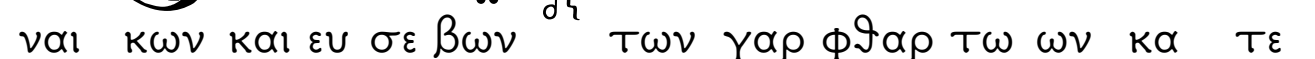
 τη η σω μεν ση με ρον εν τη μνη μη των α γι

 ων δα ψι λως ι ε ρα ρ χων και α σκη των

 και ι ε ρο μα ρ τυ υ ρων και ο σι ων γυ

 ναι κων και ευ σε βων των γαρ φθαρ των κα τε

φρο νη σαν και των προ σκαι ρων α λη θως και
 ως α ραχ νην η γη σαν το και ω σπερ σκυ βα λα
 + αυ τα ι ι ι να κερ δη σω σι τον Χρι στον
 και τα βα σι λει α αυ του και τα θει α α
 ε κει ει ει να α ο φθαλ μος ουκ ει δεν ους ου
 δε η κου σε πο τε ων πρε σβει αις ο Θε ος
 ρυ σαι φθο ρα ας τας ψυ χα ας η η μων

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ἦχος λ Πά

π.Κ.Παπαγιάννη

ωε ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
 Ο σι οι πα τε ε ε ε ε ρε ες εις πα

α α α σαν τη ην γη ην ε ζηλ θε ε εν ο ο φθo

ο ογ γος των κα τορ θω μα α α τω ων

υ υ υ μων δι ο ο ο ο εν τοις ου

ρα α α νοι οις ε ευ ρε ε τε μι ι σθον των

κα μα α α α τω ων υ υ υ μων των

δαι μο ο ο νων ω λε σα τε ε ε τας φα

α α λα α α αγ γας των αγ γε ε λων ε

φθo α σα α τε τα τα αγ μα α α α τα ω ω ων

το ον βι ι ι ον α μεμ πτωσ ε ζη λω ω

σα α α α τε παρ ρη σι ι αν ε χο ον

τες προς Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ει ρη

νη η ην αι τη η η σα α α α α σθe

 ται αις ψυ χαι αι αις η η η η μων

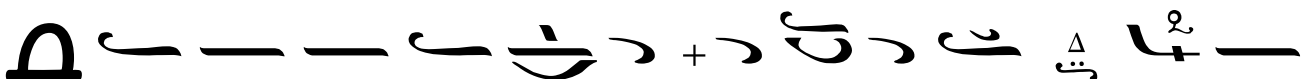
π

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ

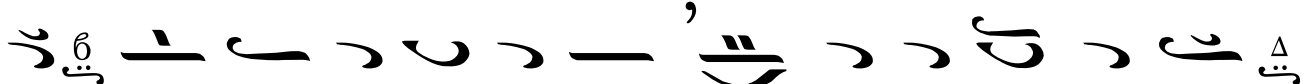
Ἦχος λ π

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

 αι ω νων α μην

Θ ε ο το κε συ ει η αμ πε λος η α

 λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω

 ης Σε ι κε τευ ο μεν πρε σβευ ε Δε σποι να

 με τα των ο σι ων και παν των τω ων α γι

 ων ε λε η θη ναι τας ψυ χας η η μω

 ων

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Χρῦσ. Θεοδοσόπουλου

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Α ο ζα σοι τω δει ζαν τι το φως δο ζα εν

υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη

νη η εν αν θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ζο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου

μεν σοι δι α την με γα λην σου δο ζαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

ε Πα τερ Παν το κρα τωρ Κυ ρι ε Υι ε μο νο

γε νες Ι η σου Χρι στε ε και Α γι ον

Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ

τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι

ρων τας α μαρ τι ι ας του κο σμου

Π ροσ δε ζαι την δε η σιν η μων ο κα θη

με νος εν δε ζι α του Πα τρο ος και ε λε η

σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο

νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ζαν Θε

ου Πα τρος α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω

να και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα ται τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η

μας π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

Πα τε ρων η μων και αι νε τον και δε

δο ζα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι

ω νας α μην π

Ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας καθ α περ ηλ πι σα μεν ε πι σε π

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ζον

με τα δι και ω μα τα σου π (δὶς)

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ζον

με τα δι και ω μα τα α α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ει ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την ψυ

χην μου ου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ζον

με του ποι ει ν το θε λη μα σου ο τι συ ει

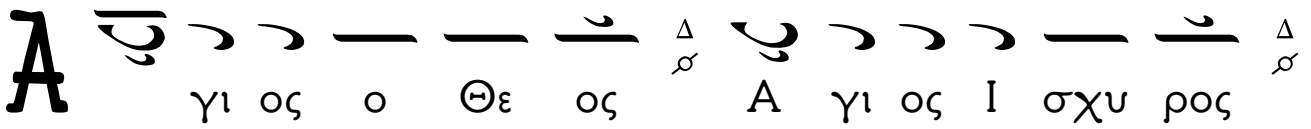
ο Θε ος μου

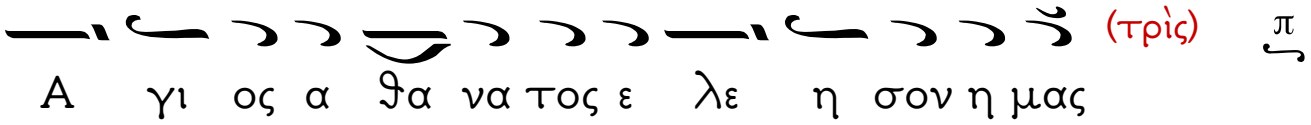
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

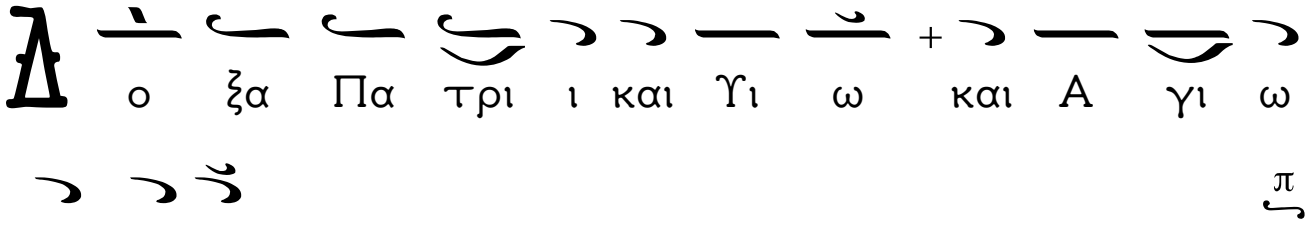
τι σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

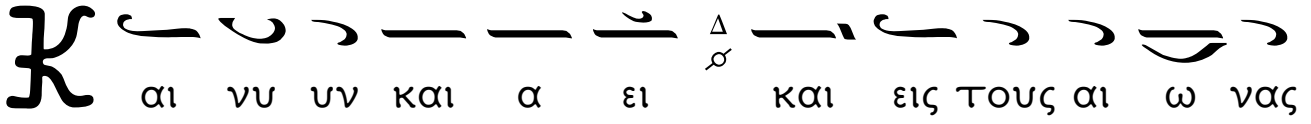
νω σκου σι σε

 Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος

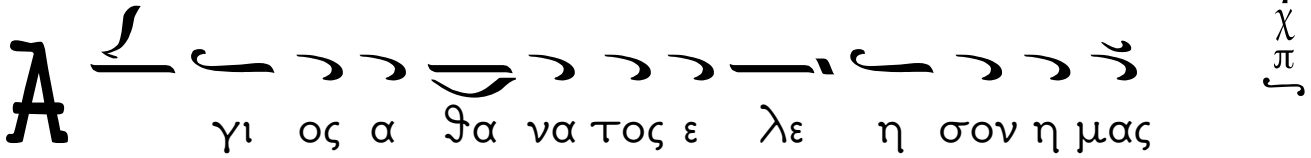

 Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

 ο ζα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

 και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας

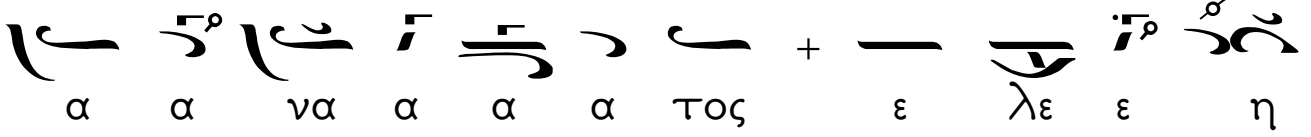

 των αι ω νων α μην

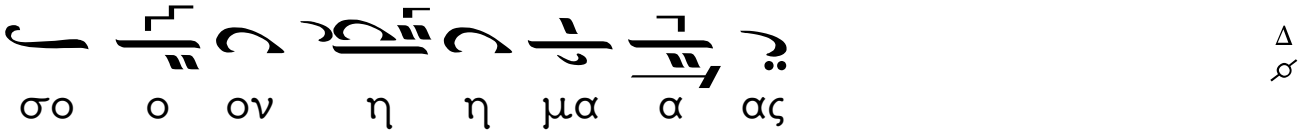

 Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

 Α α γι ος ο ο ο Θε ος Α

 α α α α γι ι ι ος Ι ι ι σχυ

 ρος Α α γι ο ο ος Α θα α α α

 α α να α α α τος ε λε ε η

 σο ο ον η η μα α ας

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δ΄ Δι γ χ

Ο Θε ος των Πα τε ρων η μων ο
 ποι ων α ει μεθ η μων κα τα την σην ε πι
 ει κει αν μη α πο στη σης το ε λε ος σου
 αφ η μων αλ λα ταις αυ των ι κε σι αις
 εν ει ρη νη κυ βερ νη σον την ζω ην η μω
 ω ων

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣̣ νη̣

^N
Α̣ μην̣ ^ν
ο̣

1. ^N ^Π ^Δ ^N
Κ υ ρ ι ε + ε λε ε η σ ο ν ν
ο̣

2. ^Δ ^N
Κ υ ρ ι ε + ε λε ε ε η σ ο ν β
α

3. ^Δ ^N
Κ υ ρ ι ε + ε λε ε ε η σ ο ν α
β̣

4. ^Π ^Π ^N
Κ υ ρ ι ε + ε λε ε ε η η σ ο ν Δ
ο̣

5. ^Π ^N ^Δ ^N
Κ υ ρ ι ε + ε λε ε ε η σ ο ν β
α

6. ^Δ ^N
Κ υ ρ ι ε + ε λε ε ε η σ ο ν ν
ο̣

7. ^N ^Γ ^N
Κ υ ρ ι ε + ε ε λε η σ ο ν Δ
ο̣

8. $\overset{\Pi}{\text{Κ}}$ υ ρι ε + $\overset{\text{N}}{\text{ε}}$ ε λε η σον β
λ

9. $\overset{\Delta}{\text{Κ}}$ υ ρι ε + $\overset{\text{N}}{\text{ε}}$ λε η σον Δ
λ

10. $\overset{\Delta}{\text{Κ}}$ υ ρι ε + $\overset{\Gamma}{\text{ε}}$ λε ε η σον Γ
η

11. $\overset{\text{N}}{\text{Κ}}$ υ ρι ε + $\overset{\Pi}{\text{ε}}$ λε ε η σον π
η

12. $\overset{\Pi}{\text{Κ}}$ υ ρι ε + $\overset{\text{N}}{\text{ε}}$ λε ε η σον ν
η

$\overset{\text{N}}{\text{Υ}}$ περ Α $\overset{\text{N}}{\text{γι}}$ α + $\overset{\Pi}{\Theta}$ ε ο τ ο κ ε + $\overset{\Delta}{\text{σω}}$ ω σον η μας ν
η

$\overset{\text{N}}{\Sigma}$ οι $\overset{\Delta}{\text{Κυ}}$ ρι ε $\overset{\text{N}}{\text{ε}}$ ν
η

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

M
 Δ Δ Δ
 Α μην

Στίχος Α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε.

Στίχος Β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Δ M Γ
 Δ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ
 B
 σω σον η μας β

Στίχος Γ' Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δ M Γ Δ
 Δ λ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου ζ'
 N
 Σω τερ σω σον η μα α ας Δ

Ἀντίφωνον Β'

Μ
Α μην

Στίχος Α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρι ἡμῶν.

Στίχος Β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο
 εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα τος ψαλ λον τας σοι
 αλ λη λου ου ι α

Στίχος Γ' Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θ αυ μα τος ψαλ λον τας σοι
 αλ λη λου ου ι α

ὁ Μονογενῆς

^χ ^Δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ^Δ ^χ Και νυν και α ει και εις
 τους αι ω νας των αι ω ων α μην ^Δ
 Ο Μο νο γε νης Υι ο και Λο γος
 του Θε ου α θνα τος υ πα α αρ αρ
 χων και κα τα δε ξα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι ι αν ^χ ^Δ σαρ κω
 θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου και
 α ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτωσ εν αν
 θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θνα τω θνα τον πα τη σας εις
 ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο

ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα τι
 σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Δ' Δι' χ

Στίχος Καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ.

Ο Θε ος των Πα τε ρων η μων ο
 ποι ων α ει μεθ η μων κα τα την σην ε πι
 ει κει αν μη α πο στη σης το ε λε ος σου
 αφ η μων αλ λα ταις αυ των ι κε σι αις
 εν ει ρη νη κυ βερ νη σον την ζω ην η μω
 ω ων

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι̇ χ̇

Δ ε ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και
 B M Δ
 προσ πε ε σω ω μεν Χρι στω Cω σον η μα ας
 Υι ε ε Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θ αυ
 μα τος ψα λ λον τας σοι α λ λη λου ου ι
 α

Ἀπολυτίκιον τῶν Ὁσίων, τοῦ Τριωδίου

Ἦχος Δι̇ χ̇

Ο Θε ος των Πα τε ρων η μων ο
 ποι ων α ει μεθ η μων κα τα την σην ε πι
 ει κει αν μη α πο στη σης το ε λε ος σου
 αφ η μων α λ λα ταις αυ των ι κε σι αις
 εν ει ρη νη κυ βερ νη σον την ζω ην η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Ἦχος $\frac{\text{Λ}}{\text{δ}}$ Ἄι

^M Γ — | — — — | ^B \cup \cup \cup | — — — |
 ου Σταυρου σου τον τυπον εν ουρα
 \cup \cup | \cup \cup | \cup $\underline{\underline{\delta}}$ \cup | — — — | — — — |
 νω θεασαμενος και ως ο Παυλος την
 \cup \cup | \cup \cup — | \cup \cup \cup | \cup \cup $\underline{\underline{\delta}}$ \cup ^M
 κλησιν ουκ εξανθρωπων δε ζαμενος ο
 \cup — — — | ^{\Delta} — — — — | — — — — \cup \cup | \cup \cup |
 εν βασιλευσιν αποστολος σου Κυρι
 \cup $\underline{\underline{\delta}}$ \cup — — — | \cup \cup \cup | \cup \cup \cup — — — | \cup
 ε βασιλευσαν πολιν τη χειρι
 \cup \cup | \cup \cup $\underline{\underline{\delta}}$ \cup \cup — — — | — — — — — — — — —
 σου παρεθετο την περισωζεδι
 \cup \cup | — — — — \cup $\underline{\underline{\delta}}$ | \cup — — — | \cup \cup |
 απαντος εν ειρηνηνη πρεσβειαις
 \cup | \cup — — — — | ^B \cup \cup \cup | \cup \cup $\underline{\underline{\delta}}$ \cup ^M
 της Θεοτοκουμονεφιλανθρωπε $\underline{\underline{\delta}}$

Κοντάκιον

Ἦχος Ἰ Δι

Προστασια των Χριστιανων ακα
 ται αισχυν τε μεσι τει απρος τον ποιη
 την αμετααθετε μη παριιδης αμαρτω
 λων δεησεων φωνας αλλα προφθασονως
 αγαθη εις την βοηθειαν ημων των πι
 στως κραυγαζον των σοι ταχυνον εις πρε
 σβειαν και σπευσον εις ικεσιιαν η
 προστατευουσα αι Θεοτοκων τι
 μων των σε εε

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. δ'
Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Αἱ υψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα ᾠχος β'

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούϊα.